

ANJELİKA AKBAR

KALBİMDE OLAN
100 AKIŞ

DESTEK YAYINLARI: 1909
EDEBİYAT: 3

KALBİMDE OLAN // ANJELİKA AKBAR

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Destek Yapım Prodüksiyon Dış Tic. A.Ş.

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun

Son Okuma: Zeynep Bilgin

Kapak Tasarımı: Sedak Gösterikli

Sayfa Düzeni: Banu Akparmak

Destek Yayınları: Nisan 2024
Yayıncı Sertifika No. 43196

ISBN 978-625-6325-63-0

© Destek Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0) 212 252 22 42
Faks: (0) 212 252 22 43
www.destekdukkani.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
instagram.com/destekyayinlari

Deniz Ofset – Çetin Koçak
Sertifika No. 48625
Maltepe Mahallesi
Hastane Yolu Sokak No. 1/6
Zeytinburnu / İstanbul
Tel. (0) 212 613 30 06

ANJELİKA AKBAR

Kalbimde Olan...

100 AKIŞ

Hakiki öğretmenlere,
Hakiki bilim insanlarına,
Hakiki doktorlara,
Hakiki İnsanlara
Selam olsun...

Anjelika Akbar

*Ben bir müzisyen, besteci ve piyanistim.
Yazar veya şair değilim, ama kitaplarım ve şiirlerim
de var...*

Çünkü müzik bir dildir aslında ve ana malzemesi SES. Onun için müzik sesi veya söz benim için aynı değerdedir. İkisini de çocukluktan beri kullanıyorum. Doğaçlamalara hem müzik dilinde hem sözlü olarak çok erken yaşta başladım. İki buçuk yaşında notaların yazılışını, okunuşunu ve piyanonun üzerindeki yerlerini biliyordum. Müzisyen olan annem bana bir şekilde, oyun ile öğretmiş oldu. Okumayı dört yaşındayken kendi kendime öğrendim. Annem bana alfabe küpleri almıştı, üzerinde çeşitli objelerin resimleri ve objelerin baş harfi yazılıydı. Odaklanma konusunda hep yetenekliydim. Ve küpleri inceleyerek kısa zamanda alfabeyi ve okumayı öğrenmiş oldum; yine

oyunla... Zaten en güzel öğrenme şekli mecburiyet olmadan, zevk alarak yani aslında çocuksu ilgiyle öğrenmek, öyle değil mi?

Okumaya erken başlayınca çok fazla kitap okudum. Plak koleksiyonum kadar kitaplığım da kıymetliydi. Ailede herkes çok kitap okurdu elbette ama annem bu konuda herkesin önündeydi... Elinde kitap olmadığını hiç görmedim. Her fırsatta okurdu. İlkokulda kompozisyonlarımı zevkle yazardım. Edebiyat derslerinde dünya klasiklerini okurken eserler üzerinde farklı yorumlar ve denemeler yazmaya başlamıştım; türlerini bozmadan sonlarını benimsemediğim eserlerini değiştirdim. 14-15 yaşında iken düz yazıların yanı sıra şiir yazmaya başladım. Kafiyeyle şiirleri çok kolaylıkla yazıyordum. Halen ana dilimde hızlıca yazabiliyorum, seviyorum yazmayı. Ama beni cezbeden şiir türü Rusça “*Beyaz Şiir*” yani düz yazı formundaki şiirler oldu. Bu tarzda onlarca şiir yazdım ve bunlar önemli edebiyat / şiir dergilerinde yayımlanmaya başladı. Okuldaki derslerden kaçarak kuytu bir yerde oturup şiir yazdım hep...

Türkiye’ye geldiğimde bir kelime bile Türkçe bilmiyordum. Beraber geldiğim ilk eşim Kırım Tatar’dı, Tatarca birkaç kelime biliyordu ama onun da ana dili Rusçaydı. O dönem SSCB henüz dağılmamıştı. İş dolayısıyla gelmiştik... Ve ben Türkiye’ye âşık oldum!..

Hiç Türkçe dersi almadım. Nasıl yazdığımı, nasıl öğrendiğimi bilmiyorum. Aslında hiçbir kuralı da bilmiyorum ama bir şekilde doğru yazıyorum. Bunun iki sebebi olabilir: Türkiye'yi ve Türkçeyi çok seviyorum. Bir de titizliğim, dillere ve insanlara olan saygımdan dolayı ifadelerimin düzgün, güzel olmasına dikkat ediyorum.

Türkçeyi öğrenince elbette hem yazıları hem de şiirleri Türkçe yazmaya başladım. Hiç sözlük kullanmadım; sadece kelime dağarcığım yettiğince yazdım ki bir yandan o da genişliyordu. Böylece Türkçe olarak yazdığım kitaplarım ve birçok makalem oldu. Şiirlerimi ise daha çok spontane ve kafiyesiz olarak yazmaya devam ettim yıllarca; doğaçlama olarak gelişti hep. Düzeltmeden ve üzerinde çalışmadan. Tam bir akış şeklinde...

On seneden fazladır genelde sosyal medya sayfama yazıyordum. Sonra unutuyordum yazdığımı. Bir yere kopyalamıyordum bile... Takipçilerim, bunların kaybolmaması ve bir kitapta toplanması gerektiği konusunda ısrar ediyordu.

Nitekim öyle yaptım, *Kalbimde Olan* karşınızdadır.

Sevgilerimle
Anjelika Akbar

1.

Benim için kötü hava diye bir şey yok.
“Mükemmel”den “iyi”ye kadar oynar en fazla...
Ama içimdeki havanın bin çeşidi var.
Sen üzgünsen bulutlar kaplar kalbimi;
Hasta isen yağmur yağar içime,
Kızdın ise kar ve buz kaplar
Her yanımlı...
O zaman da dışarıdaki hava ha iyi, ha mükemmel...
Bunlar hepsi neyime...
Sen mutluysan sıcak hava dalgası,
Gülüyorsan çiçek kokusu gelir...
Gözlerin ışıkla baktı mı bana,
İşte o zaman hava oluyor
Tam tamına MÜKEMMEL...
:)

2.

Tatlı yağmur,
Pencereme vurup durursun tüm gece...
Yoksa sevdiğimden
Sessiz mektup mu getirdin?
...
Sessiz ama şefkat dolu,
Kelimeler duyulmuyor olsa da
Duygusu en güçlü sözcüklere bedel...
Mektup yağmur sayesinde
Islak imzasını da taşıyor :)

3.

Biraz yoęun,
Biraz yorgun,
Bugün biraz İstanbul gibiyim

4.

Coşkumu
Kutuya saklasam,
İçimden aşkı yasak etsem,
Güzel sözleri hiç sakınmadan,
Ölçmeden, biçmeden...
Doğrudan söyleyemezsem...
Şaşırmazsam ve de
Saniyede bin soru
Sormazsam...
Yani
Kısaca
Kendim olmazsam...
Bir elbise ve birkaç piyano tuşu kalır...